

مسئول شکست صلح، اسرائیل است!

سرانجام کبوتر پرشکسته و خسته صلح از پرواز بازماند و از چند هفته پیش، با اقدام تحریک‌آمیز آریل شارون رهبر حزب لیکود، جغد جنگ و خونریزی در سرزمینهای اشغالی فلسطین به پرواز درآمد.

استقرار صلحی عادلانه میان فلسطین و اسرائیل، برای مردم همه کشورهای خاورمیانه که از رهگذر جنگ و تشنج و استبداد، مصیبت‌ها و زیانهای جبران‌ناپذیر تحمل کرده‌اند، به یک ضرورت تاریخی و یک نیاز منطقه‌ای تبدیل شده است. خاورمیانه، این گهواره تمدنهای نخستین بشری، بیش از هر زمان نیازمند صلح و نیازمند به کارگرفتن همه امکانات مادی و معنوی خود در راه بازسازی و توسعه است. این ضرورت مبرم تاریخی بدون صلح ممکن نیست و صلح، از جمله، بدون اجرای قطعنامه‌های مکرر سازمان ملل که خواهان بازگشت اسرائیل به مرزهای پیش از جنگ ۶۷ است، دست یافتنی نیست.

یاسر عرفات در مقام رهبری مردم فلسطین، در سالهای گذشته برای دستیابی به صلحی شرافتمندانه با اسرائیل، تا آنجا که امکانات و حوزه مانور او اجازه می‌داد، نرمش نشان داد.

قرارداد صلح اسلو که هفت سال پیش میان او و اسحاق رابین نخست وزیر وقت اسرائیل به امضاء رسید امیدهای فراوان برانگیخت. اما با گذشت زمان معلوم شد که اسرائیل به آسانی حاضر به اجرای مفاد آن قرارداد نیست.

ترور اسحاق رابین و تحولات پس از آن که به روی کار آمدن حزب لیکود به رهبری نتانیاو انجامید، ضربات سنگینی به اعتمادهای شکننده پدیدآمده میان مردم فلسطین و اسرائیل وارد ساخت و روند صلح را بکلی متوقف ساخت.

دولت ایهود باراک نیز نتوانست و یا نخواست بن‌بست پدیدآمده در روند صلح را بشکند و به تعهدات دولت اسحاق رابین و قرارداد اسلو جامه عمل بپوشاند. انتفاضه جدید، در پی بن‌بست روند صلح پدید آمده است. مسئولیت این شکست و خونریزی که اینک در فلسطین ریخته می‌شود برعهده اسرائیل است و تا زمانی که در این کشور اراده‌ای برای پذیرفتن حقوق ملت فلسطین پدید نیاید وضع بر همین روال خواهد بود.

از جنگ و تنش میان فلسطین و اسرائیل نیروهای افراطی دو طرف، یعنی راست افراطی اسرائیل و جریان افراطی مخالف صلح در منطقه خاورمیانه و در فلسطین به سود تحکیم مواضع خود بهره‌برداری می‌کنند. جمهوری اسلامی نیز که از آغاز با روند صلح دشمنی ورزیده و همواره از جریانات افراطی فلسطین علیه یاسر عرفات حمایت کرده است، مجدداً با تکرار شعارهای جنگ‌طلبانه، از شکست روند صلح ابراز شادمانی می‌کند و می‌کوشد نقش ارتجاعی آتش بیار جنگ را ایفا کند.

توقف جنگ و از سرگیری مذاکرات صلح میان فلسطین و اسرائیل، از جمله به سیاست خارجی ایالات متحده مربوط می‌شود. آمریکا به عنوان نزدیک‌ترین دوست و حامی اسرائیل تنها قدرت جهان است که می‌تواند با وارد کردن فشار بر اسرائیل این کشور را به نرمش در برابر خواسته‌های عادلانه مردم فلسطین و خروج از سرزمینهای اشغالی، از جمله بیت‌المقدس شرقی، ترغیب کند. دولتهای عرب و جامعه جهانی باید آمریکا را برای اتخاذ چنین سیاستی زیر فشار قرار دهند.